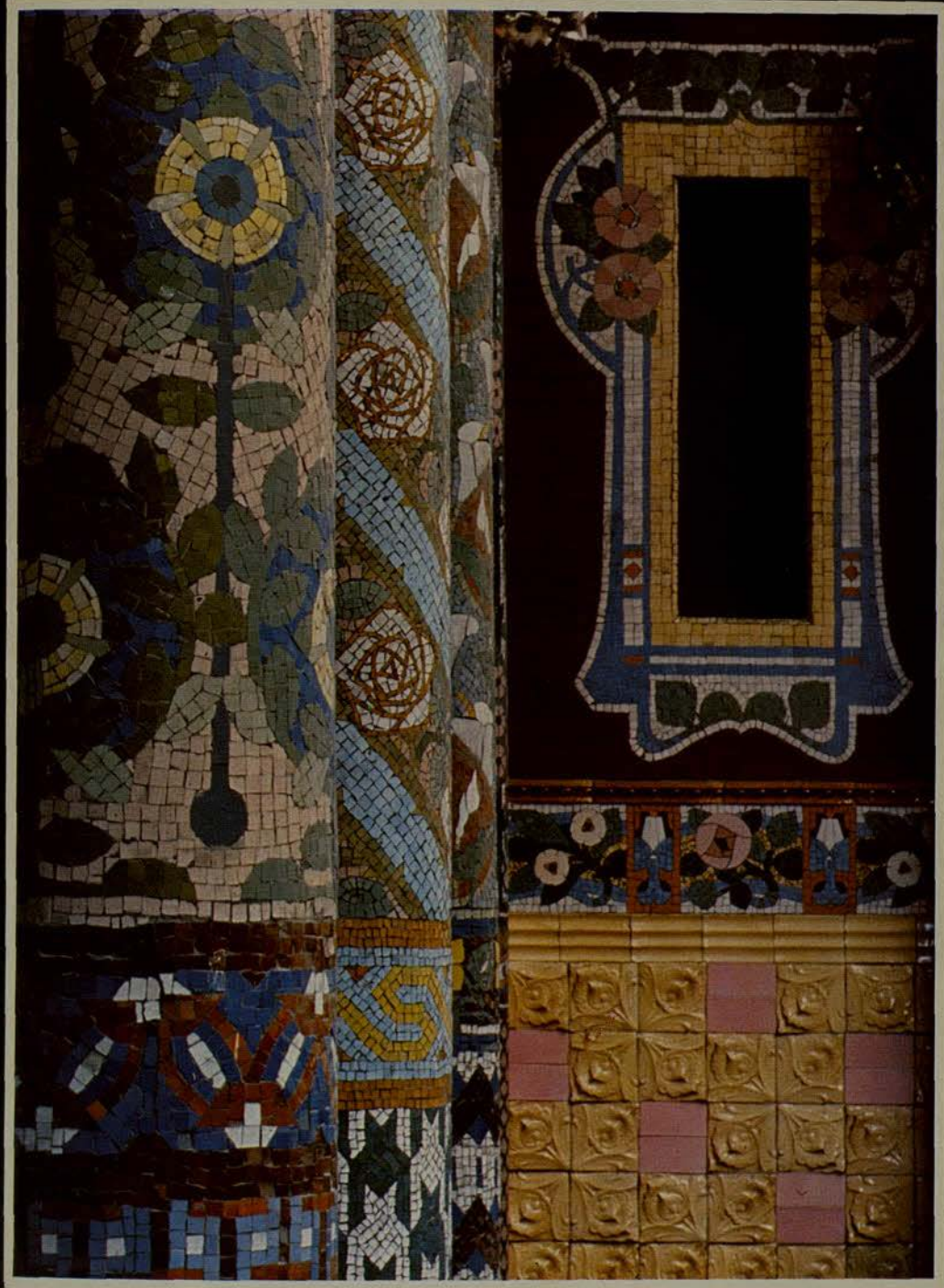

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

CENTENARI DEL COMPOSITOR ANDALÚS JOAQUÍN TURINA

La nostra societat —parlo d'Occident, en termes generals— sent una particular fascinació per allò que en aritmètica elemental s'anomena múltiples de deu (per no parlar, ja, dels múltiples de cent). Aquest singular enlluernament per aquests números rodons, l'aboca a la celebració —generalment, en forma de commemoració— d'aquells esdeveniments històrics que, a la llarga, han constituït fites importants en la nostra perspectiva cultural.

En aquest aspecte, l'any de gràcia de 1982 se'ns mostrarà especialment pròdig en centenaris i, en conseqüència, de commemoracions, entre les quals el nom de Stravinsky (nascut el 1882) figurarà entre els més conspicus.

Però no és pas d'ell, de qui vull parlar ara. Ahir, només, l'Orquestra de la Ciutat, dirigida per Enrique García Asensio, amb la incorporació al programa de «Sinfonia sevillana» de Turina, celebrava una mini-commemoració del centenari del naixement d'aquest il·lustre compositor andalús. Joaquín Turina, nat a Sevilla (1882) i mort a Madrid (1949), és una de les figures més distingides de la creació musical hispànica de la primera meitat del segle actual; i en emprar el qualificatiu de distingit no he obeït a una tòpica fórmula d'estil, sinó que he volgut subratllar expressament la rara elegància que transcendeix de les seves realitzacions, que són —per definició— distingides.

Tant en l'obra citada, com en les «Danzas fantásticas», en «La oración del torero» (escrita primerament per a instruments d'*estudiantina* i transcrita després per a orquestra de corda), en «La procesión del Rocío», en

les pàgines de cambra (quintet amb piano, diversos quartets de corda) o en les seves creacions vocals («Canto a Sevilla»), es fa sensible aquesta particular distinció de què parlava, que és el producte d'unes singulars intuïcions de músic, en el sentit essencial del terme.

Pels estudis, l'estètica de Turina es vincula a l'esperit francès, en una barreja d'impressionisme i de formalisme tècnic (Schola Cantorum), però pel cantó intencional, el seu instint espontani i la seva natural inclinació expressiva el porten al conreu d'un nacionalisme *sui generis* que no és fruit d'una actitud *pre-meditada*, sinó el resultat d'una dicció planera que no pretén abastar una especial profunditat i que no resulta mai superficial, cosa que no podríem pas afirmar del seu coterrani, el granadí Angel Barrios (la menció del qual ve a tomb perquè també nasqué el 1882), el qual presenta una obra sempre formalment correcta però d'un nacionalisme tòpic, formulari i, en definitiva, epidèrmic.

És corrent trobar en les partitures de Turina esquemes mètrics irregulars (el compàs 5/8 figura en diverses pàgines instrumentals), però cal notar que la seva incorporació al món simfònic mai no és forçada i s'ofereix amb total claredat expositiva perquè respon a uns plantejaments de músic essencial que atorguen a la seva obra la natural distinció de què hem parlat. La distinció que permet transmutar la fórmula apresada, en autèntica i original creació.

MANUEL VALLS

V SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Del 24 de març al 3 d'abril de 1982

DANSES D'EXTASI DE LA MÍSTICA ISLÀMICA

Saló del Tinell

24 i 25 de març • 21.30 h.

«DERVICHES TOURNEURS» D'ISTANBUL

«Le ronde Celeste des planetes autour du soleil»

DEL CANT GREGORIÀ A LA POLIFONIA RELIGIOSA CONTEMPORÀNIA

Monestir de Sta. Maria de Pedralbes

26 de març • 21.30 h.

CORAL ANTICS ESCOLANS DE MONTSERRAT

(Dir.: Gregori Estrada)

COR SANT ESTEVE DE CAMBRILS

(Dir.: Àngel Recasens)

MÚSICA CONTEMPORÀNIA FRANCESA

Palau de la Música Catalana

30 de març • 21.30 h.

JEAN-PIERRE DUPUY, piano

Messiaen: «20 regards sur l'enfant Jésus»
(fragments)

ANTICS CANTS DE LES GÀL·LIES

Monestir de Sta. Maria de Pedralbes

31 de març • 21.30 h.

IEGOR REZNIKOFF, cant

LAURENT AUBERT, tympanon, psalterion

CONCERT HOMENATGE A IGOR STRAVINSKY

Palau de la Música Catalana

3 d'abril • 22 h.

ORQUESTRA NACIONAL D'ESPANYA

ORFEÓ CATALÀ (Dir.: Lluís Millet)

Dir.: SIMON JOHNSON

Stravinsky: Simfonia dels salms

Haydn: Missa en Do «in tempore belli»

Venda d'abonaments: De l'1 al 15 de març al Centre Cultural de la Caixa de Pensions, Passeig de Sant Joan, 108, Tel. 258 89 07, tots els dies —inclosos els festius— d'11 a 14 h. i de 16 a 20 h.

Venda de localitats: A partir del dia 15 de març

- al Centre Cultural, dins l'horari esmentat
- a les taquilles de Gran Via de les Corts Catalanes-Aribau, de 10.30 a 13.30 h. i de 16.30 a 20 h.
- a les taquilles del Palau, per als concerts del 30 de març i 3 d'abril, de 17 a 21 h.
- i una hora abans de començar, al lloc del concert.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

vida musical

CURS DE DIRECCIÓ CORAL

Organitzat per la Delegació del Barcelonès de la Federació Catalana d'Entitats Corals, del 19 al 25 de febrer tindrà lloc a Barcelona (Conservatori Superior Municipal de Música) un curs de Direcció Coral a càrrec del professor luxemburguès Pierre Cao. El curs és estructurat en dos nivells (iniciació i perfeccionament) i en cadascun d'ells hi haurà un cor pilot per a la pràctica activa.

I CONCURS DE COMPOSICIÓ DE JJ.MM. ESPANYOLES

Miquel Àngel Roig-Francolí, guanyà amb la seva obra «Cinc peces per a orquestra» el I Concurs de Composició de JJ.MM. Espanyoles; el jurat fou integrat per Manuel Castillo, Joanna Bruzdowicz, José M.º Franco Gil, Karl Goeyvaerts, Kostin Miereanu i Manuel Capdevila. L'obra serà estrenada per l'Orquestra Nacional d'Espanya.

TOLEDO

El professor d'orgue de l'Escola Municipal de Música de Terrassa, Jordi Figueras, ha guanyat el primer premi del II Concurs Internacional de Música d'Orgue. Concorregueren al certamen organistes d'arreu del món. El segon premi fou atorgat a la francesa Viviane Lorient; el tercer, a la uruguaiana Cristina García.

CARACAS

L'«Instituto Latinoamericano de Investigaciones y Estudios Musicales» ha convocat el V

Concurs Internacional de Guitarra «Alirio Díaz», a celebrar del 17 al 22 de novembre de 1982. Hi poden prendre part guitarristes de tot el món, mentre no superin els trenta-cinc anys. El programa de les proves comprèn obres de Bach, Dowland, Britten, Ruiz, Sainz de la Maza i Lauro. El primer premi és dotat amb 20.000 bolívars; el segon, amb 10.000; el tercer, amb 5.000. Els guanyadors actuaran amb l'Orquestra Simfònica de Venèçuela. Informació: Apartat 70537, Caracas 1071, Venèçuela.

CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ

Organitzat per la «Corporación de Desarrollo de la Región Zuliana», ha estat convocat un Concurs Internacional de Composició amb motiu del bicentenari del naixement de Simón Bolívar. El certamen és destinat al gènere simfònic o simfònic-coral; les obres que hi concorrin han de tenir una durada mínima de vint minuts. S'atorgarà un primer premi de 20.000 dòlars i dues mencions de 10.000 dòlars. Les partitures han de ser enviades (fins al dia 24 d'abril de 1982) a: «Ed. Corpuzulia, Av. Bella Vista, Maracaibo 4001». L'Orquestra Simfònica de Maracaibo i l'Orquestra Simfònica de Venèçuela participaran activament en el procés de preparació i realització del concurs.

CIUTAT DE MALLORCA

L'anglès William Waters guanyà el primer premi del VII Concurs Internacional de Guitarra «Andrés Segovia»; el segon premi fou atorgat a l'uruguaia Ramon Barboza, i el tercer al japonès Yukiharu Inoue.

NOVA YORK

El director de l'Orquestra Filharmònica de Nova York, Zubin Mehta —juntament amb Kleiber i Barenboim— ha acusat el president Reagan d'escatimar l'ajut per a tot allò referit a art i cultura.

MONTEVIDEO

El pianista uruguaià Humberto Quagliata estrenà a Tòkyo la «Fantasía castellana» de Moreno Torroba (partitura que li ha estat dedicada), en la gira artística que realitzarà amb l'Orquestra Nacional d'Espanya sota la direcció de Peter Maag. Posteriorment, l'obra serà difosa a diversos països europeus.

ALCALA DE HENARES

En el concert de clausura de les «X Jornades Musicales Cervantinas» fou estrenada l'obra d'Ernesto Halffter «Serenata nocturna de Don Quijote a Altisidora». L'obra fou encarregada a Halffter per Joventuts Musicals d'Alcalà per a l'inauguració del curs acadèmic 1981/82 de la Universitat.

ISRAEL

En el transcurs d'una representació de «Tristany i Isolda» de Wagner, a càrrec de l'Orquestra Filharmònica d'Israel dirigida per Zubin Mehta, esclataren diversos incidents i protestes, protagonitzats per un nombrós grup d'espectadors contraris a l'anul·lació de la prohibició (fins ara vigent) d'interpretar obres de Wagner a Israel.

LONDRES

Tsuyoshi Horiuchi, un japonès de vint-i-tres anys, ha guanyat el primer premi del Concurs Internacional de Guitarra «Andrés Segovia». En segon lloc, es classificà l'anglès Paul Galbraith; i en tercer, l'italià Stefano Grondona.

TERESINA JORDA

La pianista i compositora lleidatana Teresina Jordà, ha donat un concert extraordinari a Anvers, sota els auspicis de l'Associació belgo-ibero-americana. En programa, obres del P. Soler, Pau Casals, Albéniz, Falla, T. Jordà i Enric Granados.

BERLÍN

El mes d'octubre de 1982 serà presentada una nova producció de «La forza del destino» de Verdi, dirigida per Jesús López Cobos, direcció escènica de Francisco Nieva i amb Pilar Lorengar com a protagonista.

TÒKYÓ

A causa de no arribar a temps a un assaig general d'«Otello» de Verdi, el tenor Plácido Domingo estigué a punt de provocar una vaga dels tècnics japonesos del muntatge de l'obra, puix que es consideraren ofesos en el seu pudor. En les escenes amoroses i tràgiques amb Desdèmona, l'escenificació d'«Otello» (en absència del tenor) corria a càrrec de Sonja Frisell, directora d'escena, motiu pel qual els tècnics japonesos exterioritzaren la seva disconformitat i protesta.

DESE ANIVERSARI DE LA CORAL CARMINA

Divendres, 5 de març a les 21 h.

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

EL INTERPRETADO LA CHINA ESSENCIA DE
LA INTERPRETADO MEXICANA

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

El text està en català

Mobles & Decoració Casablancas

Via Augusta, 237-239
Telèfon 201 20 88
Barcelona-21

Gran Via, 532
Telèfon 254 12 08
Barcelona-11

Ronda de Barcelona, 3
Telèfon 50 38 70
Figueres

La Rasa, 98-100
Telèfon 780 91 22
Terrassa

INGRID HAEBLER: LA QUINTA ESSÈNCIA DE LA INTERPRETACIÓ MOZARTIANA

El «Concert per a piano i orquestra, K. 453», de Mozart, ha acabat. El públic acaba d'assistir a una significativa lliçó d'interpretació mozartiana. Ingrid Haebler, una pianista no jove, somriu amb els seus ulls expressius i amb la bonhomia pintada en el rostre. Unes hores abans havia acceptat el diàleg a la sortida de l'assaig amb l'OCB. Un assaig especialment actiu en el qual la pianista, constantment, s'aixecava i discutia amb el director Torkanowski damunt la partitura, amb un interès absolut.

—Sí, sóc una especialista en Mozart però no sols en Mozart sinó en tota la música clàssica: Beethoven, Schubert, Haydn...

—Creieu realment que Mozart posseeix uns trets molt diferents? Exigeix una sensibilitat especial?

—Efectivament, és un cas a part en el bloc clàssic; té una personalitat especial. Interpretar-lo, és difícil car hi ha el fet de considerar les possibilitats dels instruments del seu temps i les dels d'avui, i aconseguir una mixtura especial, unes sonoritats que tinguin en compte aquest fet. És per això que la seva interpretació exigeix una tècnica especial.

—Vós sou vienesa. I, a més, residiu a Salzburg. Aquesta constant presència mozartiana, ajuda a entendre'l?

—No es pot pas afirmar del tot, ni excloure-ho. Certament que és positiu viure en el marc d'una tradició que ha creat aquesta música. Facilita la comprensió, està ficada en un món concret. Però, és clar, això no vol dir pas que Mozart no pugui ser entès i interpretat molt bé per gent que no domini aquest ambient.

—La vostra tasca només és concertística o bé també us dediqueu a la pedagogia?

—No, actualment només interpreto. He fet docència, però ara actuo com a solista o bé amb orquestra. Faig molta música de cambra i també actuo força amb violoncellistes com Dauelsberg o Szeryng.

Ingrid destaca quelcom que ens sembla especialment interessant:

—El públic vol sempre quelcom extraordinari. Sempre has de fer quelcom que tingui un segell personal. No n'hi ha prou d'interpretar bé. Sempre cerca allò fora del que és normal. Volen sentir Mozart d'una manera especial...

Després afegeix:

—A mi m'agrada molt fer música de cambra perquè facilita molt el contacte humà. Es coneix la respiració de l'altre. Si no puc aconseguir aquest contacte humà, prefereixo actuar sola. Això és igual que a la vida.

—Vós que voleu arreu del món, que coneixeu públics i ambients socials diferents, heu notat algun tipus d'evolució en la gent que assisteix als concerts?

—Se'm fa difícil respondre a això. És evident que augmenta el nombre d'espectadors, en general; en aquest sentit l'evolució és favorable. També és cert que hi ha un rejuveniment entre el públic. I això també passa amb els discos. Les empreses per les quals enregistra habitualment, em diuen que una gran part dels discos es venen entre gent que tenen edats pels voltants dels vint anys. Jo diria que l'interès del públic ha augmentat.

—Us satisfà treballar en el món del disc, allunyada de l'escalf del públic?

—Certament són dues coses diferents. Tot té els seus avantatges. En un concert, si després de treballar molt no et surt bé, tens un gran desencís. En el disc pots borrar i repetir. Sempre fas el que saps i vols fer. Jo trobo les dues coses molt interessants i importants per a l'artista. He enregistrat vuitanta-set discos. He aconseguit Discos d'Or i he estat premiada diverses vegades, per l'Acadèmia Charles Cros i a Tòkyo.

Ens acomiadem. Ella queda sola al Palau preparant un pròxim concert.

COMELLAS

DESE ANIVERSARI DE LA CORAL **CARMINA**

Divendres, 5 de març, a les 21 h.

"Ich lasse dich nicht"	J. C. Bach
Tres responsoris	N. Casanovas
Laudate pueri	F. Mendelssohn
Zigeunerleben*	R. Schumann
Zigeunerlieder*	J. Brahms
Trois chansons	C. Debussy
Madrigal	C. Taltabull

*Àngel Soler, piano

Selecció de la

**"SELVA MORALE E SPIRITUALE" de
CLAUDIO MONTEVERDI**

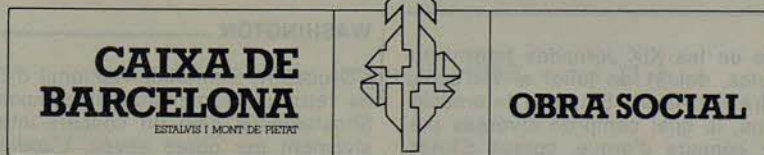
Solistes vocals, conjunt d'instruments originals

Harold Lester, clave

Coral CARMINA

Direcció: JORDI CASAS

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

MILÀ

El Conservatori G. Verdi, de Milà, ha convocat el II Concurs Internacional de Cant «Enrico Caruso», a celebrar del 22 al 29 de juny de 1982. Hi poden participar els tenors de qualsevol nacionalitat, nascuts en el període comprès entre el 1er. de gener de 1957 i el 31 de maig de 1964. Alguns dels autors que figuren al programa de les proves, són els següents: Cimarosa, Gluck, Haendel, Lully, Mozart, Paisiello, Piccini, Salieri, Bellini, Cherubini, Donizetti, Meyerbeer, Rossini, Verdi, Bizet, Gounod, Ponchielli, Zandonai, etc. El primer premi és dotat amb 2.000.000 de lires. El jurat estarà integrat pel director del Conservatori G. Verdi, dos cantants lírics (un, italià; l'altre, estranger), un director d'orquestra de fama reconeguda, un representant del Teatre la Scala, el director artístic de l'orquestra i del cor de la RAI de Milà, el director del Teatre la Scala i el president de l'Associació Museu Enrico Caruso. Informació: «Centro Studi Carusiani, Via degli Omenoni, 2, 20121 Milano».

BRUGES

Dins el marc de les XIX Jornades Internacionals de Música, del 31 de juliol al 7 d'agost de 1982 tindrà lloc la VII Setmana Internacional de l'Orgue, la qual comprèn diverses manifestacions: concurs d'orgue, cursos d'interpretació, concerts i recitals, exposicions, etc. El jurat de la modalitat concurs, estarà integrat per R. Anderson (EUA), O. Bailleux (França), C. Dubois i J. Huys (Bèlgica), T. Koopman (Holanda), M. Radulescu (Àustria) i J. Cl. Zehnder (Suïssa). Quant als Concerts

de Música Antiga, a celebrar en el mateix període, han estat agrupats a l'entorn de cinc temes i commemoracions: l'orgue, Marie de Bourgogne, Haydn, A. Stradella i el seu temps polifonia. Informació: «Festival van Vlaanderen, Collaert minsonstraat 30, B-8000 Brugge».

GRANADA

El guitarrista alemany Frank Bungarten, de vint-i-dos anys, ha estat el guanyador del IV Concurs Internacional d'Interpretació Musical Manuel de Falla. El segon i tercer premi foren atorgats, respectivament, a l'anglès William Waters i a la belga Raphaella Smits.

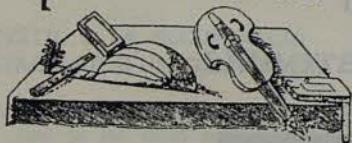
BRUSSEL·LES

La temporada de ballet del Circ Reial de Brusselles s'ha inaugurat amb l'estrena de l'obra de Maurice Béjart «Light», saludada per la crítica especialitzada amb encomiàstics comentaris. Béjart ha anunciat que la seva pròxima realització serà «Wien, Wien, nur du allein», una visió panoràmica de la música vienesa, des de Beethoven fins a Alban Berg.

WASHINGTON

L'Orquestra Simfònica Nacional d'Estats Units ha retut un homenatge al compositor Dmitri Shostakovitx, amb un concert integrat exclusivament per obres seves. L'audició fou dirigida per Maxim Shostakovitx, fill del compositor, amb Dmitri Shostakovitx (nét de l'autor homenatjat) com a solista del «Concert per a piano núm. 2», i amb Mstislav Rostropovitx com a intèrpret del «Concert per a violoncel núm. 1».

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXIV TEMPORADA MUSICAL

Única actuació de la
**NATIONAL SYMPHONY
ORCHESTRA
OF WASHINGTON**

Director:

MSTISLAV ROSTROPÒVITX

WAGNER: Lohengrin (Preludis del 1er i 3er acte) - SCHUMANN:
Simfonia núm. 2 - Txaikovski: Simfonia núm. 6, "Patètica"

Dimecres, 24 de febrer de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

Preus especials per a estudiants.

PERE ARTÍS I BENACH
EL CANT CORAL A CATALUNYA
(1891-1979)

Pròleg d'ORIOL MARTORELL

La primera síntesi històrica sobre el cant coral
al nostre país. Profusament il·lustrada.

- «Aquest llibre no és tan sols una important contribució a la millor comprensió de la tradició catalana, sinó també al nacionalisme cultural a Europa»

PAUL WEHRLE (Vice-president de la Federació Europea de Joves Corals)

EDITORIAL BARCINO

amb la col·laboració de la
FUNDACIÓ GUELL
i de la

FUNDACIÓ M.ª Fca. ROVIRALTA

Distribució: L'ARC DE BERÀ - Lluç, 10-14 - Barcelona-5

DONIZZETTI, O LA RECUPERACIÓ ESPECTACULAR D'UN COMPOSITOR

Moltes persones creuen que el món és molt vell, i que ja ho hem experimentat tot en aquesta terra: la famosa frase del «*nilhil novum sub sole*», en realitat, és només vàlida en determinat sentit, però a la pràctica resulta eminentment falsa.

En realitat, tot és ben al contrari: el món evoluciona constantment i ens va mostrant facetes noves, cada vegada diferents. Moltes coses que suposem consagrades pel costum són, en termes històrics, molt més recents que no ens pensem, i d'altres que creiem estables i permanents, són molt més variables del que sembla.

Això passa, per exemple, amb els nostres hàbits musicals, en el camp del que anomenem la música clàssica. Aparentment, aquesta mena de música és permanent, perenne, en contrast amb la música lleugera, que passa, fàcilment i ràpida, de moda. En realitat, però, la música més seriosa, encara que bon tros més lenta en la seva evolució, també va canviant i nosaltres, insensiblement, empesos per l'aire dels temps, anem modificant les nostres apreciacions envers l'art musical. No és el mateix la veneració per Wagner que hi havia fa molts decennis, o la reverència per Bach dels anys quaranta i cinquanta d'aquest segle, que l'actitud que adoptem avui davant d'aquests autors, l'obra dels quals passa i seguirà passant per diverses alternatives de popularitat i desconeixement. Només cal observar un diccionari musical de fa trenta o quaranta anys i llegir-ne alguns articles: feu la prova amb compositors avui tan apreciats com Vivaldi o Albinoni i veureu que, si hi figuren (depèn de com sigui el llibre, d'exhaustiu) són «despatxats» amb molt poques ratlles.

Un dels fenòmens més curiosos d'aquests darrers anys ha estat la imprevisible recuperació dels autors del primer romanticisme italià: Rossini, Bellini i Donizetti. Blasmats i ignorats per les generacions que van fer de Wagner llur déu i de la música simfònica germànica llur Bíblia, aquests autors capitals del *bel canto* italià havien desaparegut virtualment dels repertoris operístics habituals a gairebé tot arreu del món. De Rossini només es representava habitualment un *Barber de Sevilla* adulterat, ple d'interpolacions i

llicències que contradeien totalment la partitura original i en malmenaven l'estil. Bellini era lloat pel seu cant elegíac («Norma», especialment), però havien desaparegut els cantants capaços de fer lluir la seva música, que apareixia només molt de tard en tard. Donizetti, autor amb menys personalitat que els altres dos, era objecte de tota mena de crítiques, i fins i tot Verdi era mirat com un compositor que havia lluitat tota la seva vida per arribar a escriure «Otello» i «Falstaff», úniques obres a les quals hom condescendia a trobar mèrits suficients per a permetre'n l'existència.

Eren unes generacions carregades de transcendència, de fe en un ideal estètic que, segons alguns (els modernistes) calia anar a cercar al Nord, al món germànic, mentre que per a altres, una generació més tard, calia trobar-la en la recreació d'un neoclassicisme que, en el fons, no tenia futur.

Aquesta actitud no fou només pròpia de Catalunya, sinó que es féu general a Europa. D'ençà de la fi de la Segona Guerra Mundial, les coses començaren a canviar en un altre sentit. Davant la limitació de les sortides que oferia la música contemporània, especialment en el camp de l'òpera, i estimulada també per l'aparició d'una eina preciosa, utilíssima per a aproximar-se a la música —el disc microsolc—, la vida musical europea, sense deixar d'avançar, dins del possible, cap endavant, va començar a mirar endarrera, cap a un passat musical brillantíssim que, tret d'algunes notables excepcions, es trobava marginat i oblidat. No van faltar les reaccions inicials dels que creien, equivocadament, que això era una actitud retrògrada: la novetat i el *jamais vu* havien estat mitificats i havien d'ésser la base de tota conquesta, cosa totalment falsa, perquè si una de les capacitats que fan de l'home un ésser superior és la de renovar-se, també ho és la de recordar i la d'investigar el seu passat.

I així reaparegueren de les ombres passades, de la pols de les biblioteques, els manuscrits de la música barroca que avui omple els nostres concerts, i de l'abans bescantat *bel canto* italià. Hom començà a descobrir que Rossini no era només l'autor bonhomí i a la vegada càustic del «Barber», i que si calia

comprendre l'evolució musical de l'òpera al segle XIX calia anar més enllà en el seu coneixement. I, de la mateixa manera, es veié que el criticadíssim Donizetti tenia més obres d'interès que no pas el «Don Pasquale» o «La favorita», pràcticament les úniques que, amb la «Lucia di Lammermoor» o «L'elisir d'amore», se li recordaven.

Contribuí considerablement al primer impuls d'aquesta recuperació de Donizetti (i d'altres autors operístics oblidats) la gran soprano Maria Callas, la primera que trobà en les partitures oblidades prou elements d'interès com per incorporar-les al seu repertori. Reparegueren així «Anna Bolena» (1956 —el Liceu s'hi havia anticipat en programar-la ja el 1947, amb motiu del centenari del teatre, que s'havia inaugurat amb aquesta òpera) i «Poliuto» —obra que demostra clarament la influència de Donizetti sobre Verdi i la seva «Aida».

Montserrat Caballé, Joan Sutherland, Leyla Gencer i algunes altres grans sopranos de fama mundial han contribuït, igualment, a fer desvetllar les òperes de Donizetti que dormien un son que havia semblat definitiu. Del fons del calaix sortiren en poc temps «Maria Stuarda» (una de les més interessants), «Roberto Devereux», «Parisina d'Este», «Lucrezia Borgia» (aquesta no havia desaparegut del tot), «La fille du régiment», «Linda di Chamounix», «Gemma di Vergy», «Caterina Cornaro» (oblidada el mateix any de l'estrena i recuperada recentment per Montserrat Caballé), «Maria Padilla», «Maria di Rohan» i molts altres títols, que actualment passen llargament de la meitat de la seva producció total (unes 70 òperes). Aquesta recuperació de Donizetti, general a tot el món, ha convertit en òperes del repertori diversos d'aquests títols, i ha estat confirmada per l'aparició, cada cop més sovintejada, d'enregistraments discogràfics de molts títols que haurien estat impensables fa quinze anys. Fins i tot, a Londres, ha aparegut una Donizetti Society, dedicada al foment de la música de Donizetti, a l'edició de partitures, llibrets i discs, i a la distribució dels enregistraments d'obres d'aquest compositor, llibres relacionats amb la seva figura, etc. La recerca actual ha «desenterrat» també una certa quantitat

de música religiosa i de cambra d'aquest compositor.

Per a la revitalització d'aquestes òperes, així com de les de Rossini i Bellini, calia comptar amb especialistes del *bel canto*, experts en un tipus de cant que requereix unes dots especials, extingides generalment per influència de la forma més dràstica i violent de cantar que havia anat apareixent cap a la fi del segle XIX i que havia triomfat amb el *verisme* de Puccini i els seus epígons. Durant molts anys, l'estil de cant verista havia predominat entre els seus cantants i entre el públic; els pocs que s'havien atrevit a alternar aquest tipus d'òperes amb les de l'època romàntica generalment havien contribuït a enfonsar-lo, perquè cantat amb un estil inadequat no pot sostenir-se de cap manera. Aquesta havia estat la veritable raó de la desaparició gradual de les òperes romàntiques habituals: no hi havia cantants que poguessin interpretar-les adequadament, sense fer-hi *verisme*.

Donizetti és, com fou més tard Puccini, un compositor que s'expressa habitualment a través dels personatges femenins de les seves òperes, heroïnes a les quals dona un llenguatge musical eteri, immaterial, sublimat sovint a través de l'amor frustrat cap a regions ideals, on regna la boqeria. Alliberades així de tot contacte amb la prosaica realitat, les heroïnes donizettianes, més enllà ja de tota convenció teatral, deixen anar el so puríssim d'una ànima trasbalsada per la ficció d'una ment malalta. Era la darrera «escapada» de la fantasia romàntica: el realisme ja trucava a la porta i, per evadir-se, calia que la protagonista es tornés «boja», altrament ja no li hauria estat possible d'expressar-se així.

Donizetti és, doncs, el darrer autor de la irracionalíssima però fascinant òpera italiana: un gènere que ha subjugat totes les generacions europees des que el 1607 Monteverdi li va donar l'empenta definitiva cap a la vida. Un gènere musical que Donizetti coneixia a fons com molt poca gent del seu temps. Per això Donizetti és una peça més de la història de la música que s'ha recuperat darrerament, i que no podia faltar-hi.

ROGER ALIER

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada d'òpera 1981/82

PRÒXIMES FUNCIONS

TOSCA

Puccini

Natalia Troitskaya
Veriano Luchetti/Nunzio Todisco
Joan Pons
Giancarlo Tosi
Vicenç Esteve
Didac Monjo
Raúl Montero
Ramón Gajas
Rafael Sarrión

Director d'orquestra: Daniel Lipton
Director d'escena: Antonello Madau-Díaz
Decorats i vestuari: Teatre de l'Òpera - Roma

17 de febrer, 21 h., funció núm. 19, torn A
(funció de gala)
19 de febrer, 21 h., funció núm. 21, torn C
21 de febrer, 17 h., funció núm. 9, tarda

SALOME

Richard Strauss

Karl Walter Böhm
Martha Szirmay
Roberta Knie
James Johnson
Wilfried Gahmlich
Rosa M.ª Ysas
Bartomeu Bardagi
Alfredo Heilbron
Antoni Lluch
Josep Folch
Alfred Kainz
José Luis Barrera
Rolf Becker
Ramón Gajas

Director d'orquestra: Charles Vanderzand
Director d'escena: Werner M. Esser
Decorats i vestuari: TEATRE DE L'OPERA - GRAZ

26 de febrer, 21 h., funció núm. 22, torn C
28 de febrer, 17 h., funció núm. 10, tarda
3 de març, 21 h., funció núm. 23, torn B

Eau de Cologne
**ROYALE
AMBREE**

*la fragancia
que gusta compartir*

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
13, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Solistes vocals. Orfeó de Sants. Quartet Sonor. Dir.: Albert Argudo, Fleta, Oltra, Falla.
14, diumenge	11 h. Palau 19.30 h. O. de Sants	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.) Jesús Rodríguez-Picó, clarinet. Finzi, Taverna-Bech. Pou-lenc, Brahms.
16, dimarts	21 h. Liceu 21 h. Palau 22 h. Zeleste	«Lucia di Lammermoor» de Donizetti. Flora Albaicín. Lourde Colomé, soprano. María Canela, piano (JJ.MM. de Barcelona.)
17, dimecres	20 h. Palau 21 h. Liceu 22.30 h. Palau	The Albion Ensemble. Schubert, Debussy, Ibert, Ligeti. (Dimecres de R. N.) «Tosca» de Puccini. Ravi Shankar.
18, dijous	21 h. Liceu 21 h. I. Estudis Nord-americans 21 h. Conservatori	«L'elisir d'amore» de Donizetti. Peter Katin, piano. Bach, Liszt, Chopin, Brahms. (Trio Concerts.) Rose Marie Cabestany, piano. Brahms, Haendel, Guin-joan. (Serveis Cultura Ajuntament.)
19, divendres	21 h. Liceu 21 h. Conservatori	«Tosca» de Puccini. J. M. Cuéllar, guitarra. M. Sala, piano. B. Castillejo, flabiol. G. Peig, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
20, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jörg Baumann, violoncel. Dir.: Salvador Mas. Pahissa, Haydn, Schumann.
21, diumenge	11 h. Palau 11.30 h. Palau Congressos 17 h. Liceu 19.30 h. O. de Sants	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.) Banda Municipal. Dir.: Xavier Güell. Weber, Hindemith, Mozart, Strauss. «Tosca» de Puccini. Cor Montserrat. Dir.: Joan Casals.
22, dilluns	21 h. Palau	Isabel Garcisanz, soprano. Félix Lavilla, piano. (Asso-ciació de Cultura Musical.)

23, dimarts	19.30 h.	Ateneu	Aina Torrent, guitarra. Bach, Mudarra, Dowland.
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdon Warchal. (Associació de Cultura Musical.)
	22 h.	Zeleste	Yajimi Otani, guitarra (JJ.MM. de Barcelona.)
24, dimecres	19 h.	Palau	Smilka Isacovic, piano. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Orquestra Nacional de Washington. Dir.: Mstislav Rostropovitx. Wagner, Schumann, Txaiovski. (Patronat Pro Música.)
25, dijous	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Polonesa. Dir.: J. Maksymiuk. Lutoslawski, Mendelssohn, Vivaldi, Dvorák. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Conservatori	Xavier Joaquín, percussió. Jordi Codina, guitarra. Tàira, Marco, Turull, Montsalvatge, Homs. Fink. (Serveis Cultura Ajuntament.)
26, divendres	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Polonesa. Dir.: J. Maksymiuk. Grieg, Rossini, Stachowski, Bartók. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Liceu	«Salomé» de Strauss.
	21 h.	Conservatori	M. J. Garzón, M. Ríos, M. Planas, piano. A. Blanco, G. Plandolit, guitarra. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
27, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Angel-Jesús García, violí. Dir.: Wilfried Boetcher. Mendelssohn, Lalo, Pèlegri, Strauss.
28, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.)
	11.30 h.	Palau Congressos	Banda Municipal. Dir.: Josep Mut. Beethoven, Grofe, Gershwin.
	17 h.	Liceu	«Salomé» de Strauss.
	19.30 h.	O. de Sants	Coral Lavinia. Dir.: Miquel Saladrígues. Victoria, Cereols, Brahms, Bartók.

TEMPORADA 1981-82 - 13 de febrer de 1982 - Núm. 8 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA

Entreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Concixeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

SISTEMES

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat